

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus Tres spirituales

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

5. Quibus rebus impediri soleat studium mortificationis, ac primo quidem doctrina quorundam parum salutari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

virtutum exercitia deferuntur, & opus est ad illos curandos multis ministris. Verum & postea incipiunt ab omni mortificationum genere abhorrere, vt nec leuissimas deinceps subire velint, alijsque autores sint, ne subeant: ac quod peius est, vt animaduertit S. Vincentius, *De vita p̄i- rit. c. 3.* fraude callidissimi dæmonis eò pertrahuntur, vt totos se dedant inquirendis corporis commodis in cibo, potu, somno, otio, alijsq; carnis voluptatibus, ac proinde nec longè absint à grauibus peccatis, in quæ tales sæpè turpiter relabuntur. Hęc verò omnia mala auerti possunt seruata discretionis regula, secundum documenta & exempla Sanctorum.

CAPVT V.

Quibus rebus impedi solet exercitium mortificationis, ac primò quidem doctrina quorundam.

Non satis est, explorata nobis esse media, quibus excitemur ad mortificationis exercitium, ac discretionem, qua illud temperemus, verum etiam opus est notas nobis esse tentationes, quibus humani generis hostis illud impugnare consuevit. E quib⁹ vna est, doctrina quorundam auctoritate & eruditionis fama præstantium

virorum, qui, ut exercitati non sunt in mortificationis ludo, nec experti sunt nobilissimos eius fructus, et si disertè eã non improbèt, quod salua fide non possunt, tamen dicta quædã generalia vsurpant; quæ malè intellecta non parùm multos à mortificationis studio deterrèt, ut dum dicunt, Christiano homini ad salutem sufficere, si diuinis præceptis obsequatur. Posse quemuis hominẽ indulgere corpori recreationes & alia cõmoda, quandoquidem licita sint, & legi diuinæ non repugnèt. Mortificationes, aliasq; pœnitẽtias externas, esse quidem bonas, sed non necessarias, exceptis ieiunijs Ecclesiæ, & pœnitentijs à Sacerdote in confessione iniunctis. Deũ præcipuẽ à nobis exigere cor nostrum, & virtutes animi. His, similibusq; dictis, quibus sana potest subiecta esse sententia, imperitis persuadent, parum prodesse externas istas pœnitẽtias & mortificationes; quæ conclusio vera nõ est, nec sana, sed falsa & perniciofa. Et quamuis ad intelligendam veritatem, fraudemq; illam auertere satis esse possint, quæ in prima parte dicta sunt de mortificationis fructibus, tamẽ equum est, ut pro quiete & solatio aliquorum respondeamus ad obiecta, & declaremus, quomodo intelli-

gen-

genda sint illa dicta, vt de vero ac legitimo eorum sensu constet.

Quod enim ad primum attinet, fateor ad salutem fideli sufficere diuinorū præceptorum, Ecclesiæ, & Superiorum obseruationem; verum addo, ad præstanda præcepta post naturæ nostræ corruptelam ex peccato secutā opus esse præsidio mortificationis. Nā cum in homine remanserit non parua ad malum præliuitas, caroq; capitalem inimicitiam gerat cum spiritu, non certè potest communibus sultus præsijs omnes tentationes cum præceptis dictis pugnantes excutere, nisi auxilium aliquod petat à mortificationis exercitio, tū ad perturbationes animi carnemq; domandam, tum ad obtinendam perseuerandi gratiā. Itaq; licet mortificationes vltro susceptæ necessariae non sint ad salutem, sicut præcepta, tamen necessariae sunt ceu media conuenientia & salutaria ad custodiendum præcepta, in eorumq; obseruantia persistendum. Ad alterum dictum respondemus, recreationes licitas posse sine nota culpæ vsurpari, cum bono fine & scopo suscipiuntur, vel eorum necessitas aut utilitas ad fructū aliquē animi, & non tantum ad meram voluptatem aucupandam, vt latè superius

di-

dictum est, dirigitur. Cum quo cōuenit quod crebrò dictum est, in mortificationibus externis non consistere perfectionem, & sanctitatem, sed eas esse instrumenta, & media quibus obtinetur vera sanctitas & perfectio.

Psal. 23.

Licet alterum sine altero esse nō possit. Sicut enim Deus in arborum fructibus, quas condidit, licet solam medullā voluerit seruire sustentationi hominis, tamen medullam contexit cortice, propterea quod sine illa nec gigni nec cōseruari medulla possit: sic ad spiritalem hominis vitam sustentandam Deus oēs condidit virtutes, in quib' perfectionis medulla consistit, & tamen voluit illas tū gigni, tū cōseruari per exercitiū duræ mortificationis, tanquā per corticē.

His ergo armis debemus profligare dictas tērationes: & certò nobis persuadere, omnem doctrinā qua animus demulsus incipit in desiderio mortificationis lāguescere, & carnis blandimētis delitijsq; oblectari, debere esse suspectā, quia non est Christi sanctorūq; spiritui consentanea, vt S. Bernard. præclare obseruauit: *Nasciturus, inquit, Dei filius, cuius in arbitrio erat, quodcunq; vellet eligere tempus, elegit quod molestius est, presertim parvulo, & pauperis matris filio quæ vix pannos habet.*

beret ad inuoluendum, præsepe ad reclinandū.
 Non est tale iudicium mundi, aut iste fallitur,
 aut mundus errat. Sed diuinam falli impossi-
 bile est sapiētiam. Quid enim Christum, vtiq; qui
 non fallitur, elegit quod carni molestius est? Id
 ergo melius, id vtilius, id potius eligendū, &
 quisquis aliud doceat vel suadet, ab eo tanquā
 à seductore cauendum. Hæc Bernardus. Et *Ser. de lapsu*
 S. Cyprianus martyr, dū hortatur fide-
 les, ad exercitationem pœnitentiæ, mor-
 tificationumq; externarū, vt ieiunij, ci-
 liciorū, humicubationis, suadet, vt om-
 ni studio fugiantur, qui huic doctrinæ
 resistūt, eò quod perniciosior eorū sit co-
 natus, quàm tyrannorū persecutio. Atq;
 hæc monita tradidēre hactenus sancti,
 eo quòd experientia didicissent, non so-
 lum fidelium saluti obesse, qui praua sua
 doctrina declarabant se apertos Ecclesię
 inimicos, sed etiā quosdā Ecclesię filios,
 qui vt minus amantes erant viuæ cru-
 cis Christi, qualis in mortificatione quo-
 tidiana cernitur, suis dictis alios à san-
 ctissimo instituto mortificandi se, oc-
 cultè retrahebant.

CAPVT VI.

*De alio mortificationis impedimento, nempe
 nimia cura sanitatis conseruandæ.*

Inter discretionis regulas vna fuit,
 ne mortificationes vllæ fiant cum
 sa-